

TREŠDIENA, 1. JANVĀRIS

AK DIEVS! Es NESPĒJU noticēt, ka ar mani kaut kas tāds notiek!

Bijām domājušas, ka tas būs tikai neliels nedarbs. Bet, atklāti sakot, esmu noraižējusies. Man tiešām jāsāk domāt par savas rīcības sekām.

Jo, ja kaut kas noies greīzi, var gadīties, ka KĀDS būs...
BEIGTS!

JĀ, tieši tā. **BEIGTS ☹!!**

Konkrēti sakot... ES! Jo, ja vecāki uzzinās par to stulbo gājieni, ko gribu īstenot, viņi mani NOĢALINĀS!

Viss sākās vecgada vakarā, kad mēs ar Hloju un Zoju izlēmām sarīkot pīdžamu ballīti.

Mēs sajūsmīnātas skaitījām sekundes līdz pusnaktij.
- DESMIT... DEVĪNI... ASTOŅI... SEPTIŅI... SEŠI...
PIECI... ČETRI... TRĪS... DIVI... VIENS...

LAIMĪGU JAUNO GADU!!!

MĒS AR HLOJU UN ZOJU SVINAM!!

Es ļoti gaidīju Jauno gadu, īpaši tāpēc, ka iepriekšējais bija TIK saspringts.

un nav taču labāka Jaunā gada sagaidīšanas veida, kā darīt to kopā ar labākajām draudzenēm TRAKĀ un NEPRĀTĪGĀ pīdžamu ballītē Zojas mājās!

Mēs notiesājām pīcu, dubultos šokolādes kūksus, MEM'S konfektes un saldējumu un noskalojām to visu lejā ar limonādi.

Drīz vien mēs histēriski smējāmies un gandrīz lēkājām pa sienām no mīlīgā cukura daudzuma asinīs.

Mēs PATIESĀM lieliski IZKLAIDĒJĀMIES: krāsojām nagus trakās krāsās un spēlējām "PATIESĪBA VAI UZDRĪKSTĒŠANĀS", gaidot, kad Taīmskvērā nolaidīsies tā smieklīgā diskobumba.

- Zoja! Patiesību vai uzdrīkstēšanos? - Hloja ar platu smaidu jautāja, cieši ieskatoties Zojai acīs.

- Patiesību! - viņa attrauca.

HLOJA, ZOJA UN ES ĒDAM ĀTRĀS UZKODAS UN
SPĒLĒJAM "PATIESĪBA VAI UZDRĪKSTĒŠANĀS".

- Man ir patiešām labs jautājums! - Hloja iespiedzās.

- Tas ir TIIK romantisks, turklāt no manas MĪĻĀKĀS grāmatas! Tātad - kuru grāmatas varonī tu labprātāk noskūpstītu - Nāvīgo Kricelētāju vai Henku Finnu?!

- Tas nu gan bija viegli! - Zoja iesmējās. - Es izvēlos Henku Finnu! Viņš ir tāds jūtīgs mākslinieks, turklāt ļoti simpātisks.

- Jā, bet Nāvīgais Kricelētājs ir tik... Briesmīgi skaists un neticami... kricelīgs, - Hloja noelsās.

Tobrīd es gandrīz aizrījos ar pīcu.

Zīnu, ka mana draudzene ir bezcerīgi romantiska, un es viņu ļoti mīlu. Bet dažbrīd es baiļojos, ka viņa NAV pārāk GUDRA!

Ja tev patīk KRICELĒTĀJS... tas ir vienkārši NEPAREIZ!!

Galū galā - tas taču nav pat ĪSTS vārds, vai ne?

Ja es gribētu izveidot perfektu puisi, es vēlētos, lai viņš ir JAUKS, lai viņam ir laba HUMORA IZJŪTA un lai viņš ir SIMPĀTISKS (gluži kā mans sirdsāķītis Brendons)...

ES JAUCU KOPĀ SASTĀVDAĻAS,
LAI IZVEIDOTU SAVU SAPŅU PUISI.

- Tagad tava kārta, Niki, - Zoja teica, pagriežoties pret mani. - Patiesību vai uzdrīkstēšanos?

- O! Man ir padomā ļoti labs jautājums! - Hloja izsaucās.

Vīnai sejā parādījās viltīgs smaids, un viņa kaut ko iečūkstēja Zojai ausī.

Zoņas acis iepletās kā šķīviši. - AK DIEVS, Hloja! Nikiņa NOMIRS, ja mēs viņai kaut ko tādu pajautāsim! - viņa iespiedzās.

Es saraucu pieri un nervozi kodīju lūpu.

Atbildēt patiesību par to, kurš grāmatas varonis tev patīk, bija viegli.

Bet pateikt patiesību par ĪSTU puisi, kurš tev tiešām patīk, varētu būt ļoti APKAUNOJOŠI.

Un es vēlējos katrā ziņā IZVAIRĪTIES no VIENA konkrēta puīša apspriešanas, ja jūs saprotat, ko es ar to gribu teikt.

Tas nozīmēja, ka man nav izvēles.

- UZDRĪKSTĒŠANOS! Neviena no jums nav bijusi pietiekami drosmīga, lai izvēlētos uzdrīkstēšanos, tāpēc es to izvēlos! uz priekšu! - es mudināju Zoju.

Viņa bungoja pa zodu, dziļi ieģrimusi domās.

Tad pēkšņi draudzenes sejā parādījās viltīgs smaids.

- vai esi PĀRLIECINĀTA, ka to vēlies, Niki? Pateikt patiesību varētu būt DAUDZ vieglāk.

- vai arī NE, - Hloja piebilda.

- Esmu pārliecināta par savu izvēli. UZDRĪKSTĒŠANOS! - es paziņoju. - Klausos! Dažkārt es vēlos, kaut manas smadzenes strādātu ātrāk nekā lielā mute.

Jo tagad man bija pilnīgi skaidrs, ka Hloja un Zoja ir izdomājušas kaut kādu viltīgu, ļauna ģenija cienīgu plānu.

Bet es NEGRASĪJOS šajā briesmīgajā spēlē ATKLĀT VISU PATIESĪBU par Brendonu!

Līdz izdzirdēju, ko Zoja mani izaicina darīt...

LABI, UZDRĪKSTĒŠANĀS! ES IZAICINU TEVI, NIKIJ, AIZLAVĪTIES
PIE MAKENZIJAS UN APKARINĀT VIŅAS MĀJU AR TUALETES PAPIRU!

Es paskatījos uz Zoju. Nespēju noticēt savām ausīm!

- AK DIEVS! - Hloja izsaucās. - Tas ir tik bīstami un
nekrietni...